

Orde van de dienst op oudejaarsavond 2024

Protestantse Gemeente Hurdegaryp

Welkom en mededelingen

Intochtslied NLB 919 vers 1, 2 en 4

1 Gij die alle sterren houdt
in uw hand gevangen,
Here God, hoe duizendvoud
wekt Gij ons verlangen!
Ach, ons hart / is verward,
leer het op uw lichte
hoge rijk zich richten.

2 Want de lichten die wij zelf
aan de hemel stelden,
glinsterend in het zwart gewelf,
sterren, ongetelde, –
al hun glans / dooft nochtans,
dan is heel ons leven
door de nacht omgeven.

4 Christus, stille vaste ster,
o Gij licht der lichten,
waarnaar wij van her en der
onze schreden richten, –
geef ons moed; / 't is ons goed
U te zien, getrouwe,
uw hoog rijk te aanschouwen.

Stil gebed, votum en groet

Inleidende woorden

Gebed

Lezen Genesis 16:4-11 (in de HSV-vertaling)

1 Maar Sarai, de vrouw van Abram, had hem geen kinderen geschonken. Nu had zij een Egyptische slavin, van wie de naam Hagar was. 2 Daarom zei Sarai tegen Abram: Zie toch, de HEERE heeft mijn baarmoeder gesloten, zodat ik geen kinderen kan krijgen. Kom toch bij mijn slavin; misschien zal ik uit haar nageslacht krijgen. En Abram luisterde naar de stem van Sarai. 3 Toen nam Sarai, de vrouw van Abram, Hagar, de Egyptische, haar slavin, nadat Abram tien jaar in het land Kanaän gewoond had, en gaf haar aan Abram, haar man, als vrouw voor hem. 4 Hij kwam bij Hagar en zij werd zwanger. Toen zij nu zag dat zij zwanger geworden was, was haar meesteres in haar ogen verachtelijk. 5 Toen zei Sarai tegen Abram: De verantwoordelijkheid voor het onrecht dat mij wordt aangedaan, ligt bij jou. Ik heb jou zelf mijn slavin in je schoot gegeven, maar nu zij ziet dat zij zwanger is geworden, ben ik in haar ogen verachtelijk. Laat de HEERE oordelen tussen mij en jou. 6 En Abram zei tegen Sarai: Zie, jouw slavin is in jouw macht. Doe met haar wat goed is in jouw ogen. Toen vernederde Sarai haar, zodat zij bij haar wegluchtte. 7 De Engel van de HEERE vond haar bij een waterbron in de woestijn, bij de bron aan de weg naar Sur.

8 En Hij zei: Hagar, slavin van Sarai! Waar komt u vandaan en waar gaat u heen? Zij zei: Ik ben op de vlucht voor mijn meesteres Sarai.

9 Toen zei de Engel van de HEERE tegen haar: Keer terug naar uw meesteres, en onderwerp u aan haar gezag. 10 Verder zei de Engel van de HEERE tegen haar: Ik zal uw nageslacht zeer talrijk maken, zodat het vanwege de menigte niet geteld kan worden.

11 Ook zei de Engel van de HEERE tegen haar:

Zie, u bent zwanger; u zult een zoon baren en u moet hem de naam Ismaël geven, omdat de HEERE uw verdrukking gehoord heeft. 12 En hij zal zijn een wilde ezel van een mens; zijn hand zal tegen allen zijn, en de hand van allen tegen hem; en hij zal wonen tegenover al zijn broeders.

13 En zij gaf de HEERE, Die tot haar sprak, de naam: U bent de God Die naar mij omziet! Want zij zei: Heb ik hier dan Hem gezien

Die naar mij omgezien heeft? 14 Daarom gaf men die put de naam: de put Lachai-Roi. Dat betekent: de Levende Die naar mij omziet. Zie, hij ligt tussen Kades en Bered.

Zingen NLB 804
(op de wijs van Psalm 134)

- 1 De Heer heeft naar mij omgezien!
Ik had geen leven meer, indien
Hij mij had laten dolen, klein
in eindeloosheid der woestijn.

- 2 Hij zag naar mij, – nu zie ik Hem,
hoor in de eenzaamheid zijn stem.
De bron des levens is vlakbij, –
Gods toekomst opent zich voor mij.

Verkondiging

Zingen NLB 263

1 Wees Gij mijn toevlucht de komende nacht,
de morgen die ik ondanks alles verwacht.

Hoe kan ik gaan slapen, als Gij er niet zijt,
die mij van het donker en wanhoop bevrijdt.

2 Wees Gij mijn wijsheid, de rust in mijn hart,
bevrijding van wat mij ontstelt en verwart,
de hoop die mij grond geeft als alles verdwijnt,
het duister me aangrijpt, de zon niet meer schijnt.

3 Gij zelf moet meegaan, uw lichtend gelaat,
een gids die mij voorgaat en nimmer verlaat.

De dag loopt ten einde, de nacht is nabij,
wees Gij nu mijn toekomst, het duister voorbij.

Dankgebed en voorbede

Collecte

zingen NLB 246b vers 1, 2, 3 en 7

1 De maan is opgekomen.

De aarde ligt in dromen.

De nacht is stil en klaar.

De donk're bossen zwijgen
en van de beemden stijgen
de nevels wit en wonderbaar.

2 De wereld die verstilde

en zich in schemer hulde,

wordt inniger vertrouwd

en houdt u zo geborgen,

dat gij verdriet en zorgen

van heel de dag vergeten zoud.

3 Ziet gij de maan? De schone
wil zich maar half vertonen,
toch is hij er geheel.
Zo zijn er grote zaken
waar wij geen ernst mee maken:
ons oog ziet enkel maar een deel.

7 Laten wij amen zeggen
en ons te slapen leggen.
Kil wordt de avondwind.
God, weer van ons het kwade
en wees in uw genade
met ieder eenzaam mensenkind.

een gezegend 2025!